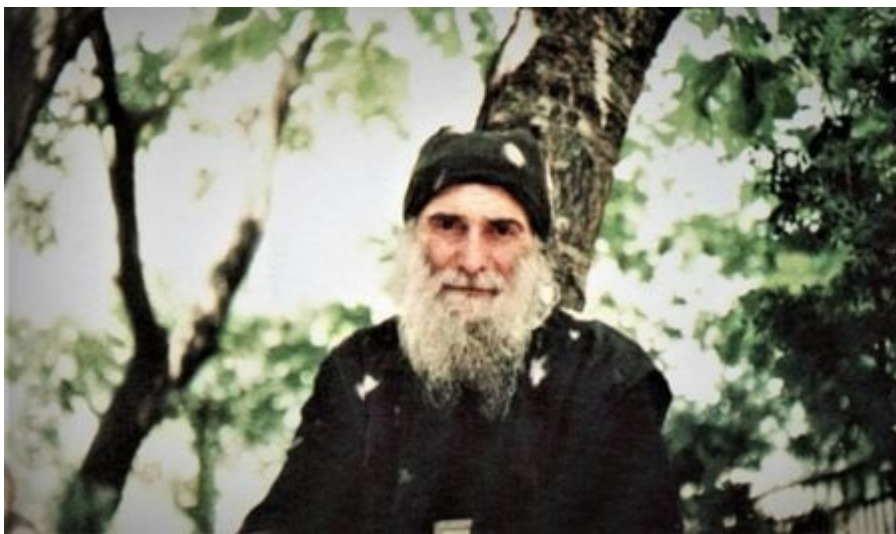

Σε αυτοκίνητο εκτός ελέγχου με συνοδηγό έναν διά Χριστόν σαλό!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Μια μέρα, όταν τα πνευματικά του παιδιά αποφάσισαν να φύγουν έπειτα από μια συνηθισμένη μέρα κοντά του, ο Γέροντας [άγιος Γαβριήλ ο διά Χριστόν σαλός, από τη Γεωργία (1929-1995)] απευθύνθηκε ξαφνικά στον Οτάρ Νικολαΐσβίλι, τον οποίο εμπιστευόταν πολύ, και του ζήτησε να πάνε με το αυτοκίνητό του στη μονή Γβταέμπα, στο Μαρτκόπι. Εκείνος, με κάποια αμηχανία, του εξήγησε ότι το αυτοκίνητό του δεν ήτανε σε καλή κατάσταση και του πρότεινε να πάνε κάποια άλλη μέρα. Ο Γέροντας γενικά στενοχωριόταν όταν δεν τον άκουγαν ή έφερναν αντιρρήσεις. Έλεγε συχνά: «Η γλώσσα τρέχει μπροστά και ο νους μένει πίσω», ενώ στο κελί του δεν επιτρεπόταν να μετακινήσεις ούτε ένα ψίχουλο χωρίς την ευλογία του.

Άγιος Γαβριήλ ο διά Χριστός σαλός από τη Γεωργία (1929-1995).

Διηγείται λοιπόν ο πιστός μαθητής του:

«Όπως με κοίταζε, κατάλαβα ότι δεν είχε νόημα να του προβάλλω άλλες αντιρρήσεις. Έτσι ξεκινήσαμε για το Μαρτκόπι. Στριφογύριζαν μέσα μου οι σκέψεις: 'Αυτή τη φορά έπρεπε να με ακούσεις, π. Γαβριήλ. Μετά την ευθεία, το αυτοκίνητό μου θα σταματήσει στην πρώτη ανηφόρα. Θα χρειαστεί να ξενουχτήσουμε στο δάσος και θα βγω αληθινός. Τουλάχιστον, άλλη φορά θα υπολογίζεις τα λόγια μου'. Συλλογιζόμενος λοιπόν αυτά, πλησιάζαμε το δάσος και την ανηφόρα. Ξαφνικά ο Γέροντας άνοιξε τα χέρια του και με ασυνήθιστη φωνή μου είπε:

– Παιδί μου, μην κοιτάξεις πίσω. Στο αυτοκίνητό μας κάθεται ο άγιος Αντώνιος Μαρτκοφέλι!

Είχε βραδιάσει και από το φόβο μου είχαν σηκωθεί οι τρίχες της κεφαλής μου. Ήθελα πολύ να κοιτάξω πίσω αλλά εκείνος, πιο κατηγορηματικά, με προειδοποίησε:

– Μην κοιτάξεις πίσω, κράτα γερά το τιμόνι και πρόσεχε το δρόμο μπροστά σου.

Κι εκεί που το αυτοκίνητο πήγαινε να σταματήσει, ξαφνικά κάτι έσπασε στο πεντάλ του γκαζιού κι έπεσε κάτω. Αμέσως δυνάμωσε το γκάζι και το αυτοκίνητο άρχισε να τρέχει. Στους κακοτράχαλους και φιδωτούς δρόμους, μόλις που προλάβαινα να στρίβω το τιμόνι. Μάλιστα στην ανηφόρα προσπαθούσα να συγκρατώ το γκάζι! Είχα την αίσθηση ότι χίλιοι άνθρωποι έσπρωχναν το αυτοκίνητο. Τότε σκέφθηκα να κοιτάξω πίσω τουλάχιστον μέσα από τον καθρέφτη. Δεν τελείωσα τη σκέψη μου, και ο π. Γαβριήλ πάλι με απέτρεψε με τρόπο κατηγορηματικό:

– Μην κοιτάξεις πίσω!

Πλησιάσαμε στην είσοδο του μοναστηριού. Η πύλη ήταν ανοιχτή το αυτοκίνητο μπήκε με ορμή στην αυλή και αμέσως η μηχανή έσβησε. Ο Γέροντας είπε ανακουφισμένος:

– Τι τρέλα με έπιασε που ήθελα να 'ρθω εδώ. Τουλάχιστον ας έχουν καλό κρασί!

Στο μοναστήρι μας δέχτηκαν με αγάπη και σεβασμό. Τότε ηγούμενος ήταν ο π. Ιωσήφ Κικβάτζε. Μας κάλεσαν στην τράπεζα, όταν ακούσαμε από την αυλή του μοναστηριού θόρυβο. Μερικοί μεθυσμένοι απειλούσαν και έβριζαν τους μοναχούς:

– Γιατί μας απαγορεύετε το γλέντι στην αυλή του μοναστηριού; Αυτό είναι δικό μας προσκύνημα. Σήμερα θα σας χτυπήσουμε τόσο, που δεν θα μπορείτε να μείνετε

άλλο πια εδώ.

Ο π. Ιωσήφ μαζί με τους μοναχούς προσπαθούσαν να τους καθησυχάσουν. Η κατάσταση όμως φαινόταν να καταλήγει σε σύγκρουση. Τότε αποφάσισα να επέμβω. Ο π. Γαβριήλ αμέσως με κοίταξε με νόημα, σαν να μου έλεγε: 'Τόσο μικρός είμαι στα μάτια σου;', και μου είπε:

– Γρήγορα θα ηρεμήσουν και θα φύγουν.

Ύστερα βγήκε έξω, στάθηκε μπροστά στους μοναχούς, άνοιξε τα χέρια του και φώναξε δυνατά:

– Πρώτα χτυπήστε εμένα. Αν διψάτε για αίμα, σας φτάνει το δικό μου. Όμως αυτούς αφήστε τους. Αν σκοτώσετε εμένα, ο Κύριος θα σας συγχωρήσει. Αν όμως σκοτώσετε εκείνους, όχι.

Μόλις οι εισβολείς είδαν έναν ηλικιωμένο μοναχό να μιλάει κατ' αυτόν τον τρόπο ξαφνιαστήκαν και δεν ήξεραν τι να κάνουν. Σιγά σιγά ηρέμησαν και άρχισαν να απολογούνται. Μερικοί γονάτισαν, πήραν την ευλογία του κι έφυγαν ήσυχα από το μοναστήρι. Όταν γυρίσαμε στην τράπεζα, ο Γέροντας έλεγε χαμογελώντας:

– Μα τι φωνή είχα, τι προφορά! Τι ηθοποιός θα γινόμουν, ποιος ρόλος θα μου πήγαινε;

Χαρούμενοι οι μοναχοί με την ευτυχή έκβαση, του έκαναν πολλές ερωτήσεις, κι ο Γέροντας τους έλεγε με τη χαρακτηριστική του θεατρικότητα και το χιούμορ του:

– Πρώτα φέρτε μου 'προφέσορ' [ίσως κάποιο κρασί ή αλκοολούχο ποτό]. Μην το τσιγκουνεύεστε! Αυτοί θα σας το έπαιρναν με το ζόρι. Βάλτε μου λίγο, μην κάνετε σαν άπληστοι!

Έτσι με τον δικό του τρόπο ο άγιος μας δίδασκε πώς έπρεπε να συμπεριφερόμαστε απέναντι στον κάθε αδελφό μας, με πνεύμα αυτοθυσίας".

Από το βιβλίο του Μαλχάζι Τζινόρια "Ο Άγιος Γαβριήλ ο διά Χριστόν σαλός και Ομολογητής!". Η μετάφραση έγινε από τη Νανά Μερκβιλιάτζε.